

dring til Folketinget om ikke at løbe fra det trefodede Landsting, men selv slaa ind i en saa langsom Gangart, at Landstinget kunde følge med. Jeg tror, at det er bedre at lade Landstinget blive rigtig sundt og kraftigt, saaledes at det kan følge med Folketinget, ogsaa naar dets Gangart bliver noget hurtig. Det vil naas, naar det nyvalgte Landsting kommer til at vælge de 18 landstingsvalgte Medlemmer; thi da vil Valgets Udfald ved Landstingsvalget faa Indflydelse paa hele Landstingets Sammensætning, ogsaa paa de 18 landstingsvalgte, og da vil Overensstemmelsen mellem Folketing og Landsting blive bedre. Det er ikke noget, der stiler mod Etkammerssystem, ingenlunde. Man kan meget vel være af den Overbevisning, at Tokammerssystemet er sundt, og dog ønske, at de to Ting skal udgaa af et saa vidt ensartet Vælgerkorps, at der er Sandsynlighed for, at de kan arbejde godt sammen. En dobbelt Overvejelse kan i mange Tilfælde være nyttig; selv om de Mennesker, der anstiller Overvejelsen, er ret ensartede i Tankegang, kan den ene dog blive opmærksom paa en Fejl, der er undgaaet den anden. Derfor kan man meget vel være Tilhænger af Tokammerssystemet og dog ønske, at den Valgbasis, hvoraf de to Ting fremgaar, ikke skal være saa forskellig, at der bliver for store Vanskeligheder for de to Ting ved at arbejde sammen. Disse Vanskeligheder gøres mindre, naar de 18 landstingsvalgte Medlemmer vælges af det nyvalgte Ting. Jeg skal derfor meget anbefale, at man holder fast derved.

Ligeledes maa jeg bestemt ønske, at der gives nye Regler for Opløsningen af Landstinget. Men jeg skal ikke vende tilbage til den Diskussion herom, som delvis førtes ved første Behandling.

Det konservative Folkepartis ærede Ordfører (Johan Knudsen) fremsatte en Udtalelse, som noget forbavdede mig. Han sagde, at Landstinget burde være et stærkt Ting, for det havde i disse Aar varetaget Erhvervenes Interesser. Dette tror jeg ikke, Landstinget har gjort i højere Grad end Folketinget, og jeg haaber i hvert Fald, at Landstinget lige saavel som Folketinget i de Standpunkter, det har taget, har haft Folkets og Fædrelandets Vel for Øje og ikke noget bestemt Erhvervs. Overhovedet er det jo umuligt for et Ting i Rigsdagen at repræsentere Erhvervenes Interesser. Erhvervenes Interesser er modstridende, og det gælder netop under Erhvervenes modstridende Interesser at finde den Interesse frem, som er hele Fol-

kets, og fremme den gennem Arbejdet her paa Rigsdagen. Det tror jeg Landstinget har gjort lige saavel som Folketinget, i hvert Fald haft det for Øje og til Formaal, og jeg anser en Beskyldning mod det for at have repræsenteret Erhvervenes Interesser for uretfærdig.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte endvidere, at Regeringen jo ikke vilde forhale Valget og derfor heller ikke vilde sinke Behandlingen af dette Lovforslag saa lidt som af Valglovsforslaget. Nej, deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Det ved det ærede Medlem, og det ved næsten alle Medlemmer i dette Ting, i hvert Fald alle politisk ledende Medlemmer, at ingen kan stærkere end Ministeriet ønske, at vi snart skal kunne rykke frem til at afholde Valg, og de, der lo før, da det blev sagt af en foregaaende Taler, havde enten til Hensigt ved at faa noteret deres Latter i Avisen yderligere at føre Folk bag Lyset, eller ogsaa hører de selv til de Stakler, der bliver ført bag Lyset af dem, som taler om, at Ministeriet skulde være Modstander af at faa Valg snart. Men det er næsten ikke til at tro, at der skulde være saa enfoldige Medlemmer her i Tinget, thi det er dog klart for enhver, der giver sig af med Politik, at Ministeriet stærkere end andre maa ønske, at vi snart kan komme til et Valg, som kan vise, hvor virkelig Stemningen her i Landet fører Vælgerne hen, og bestemme, fra hvilke Kredse af dette høje Ting Regeringsmyndigheden skal udgaa. Det er i høj Grad i dette Ministeriums Interesse at faa dette Valg saa snart som muligt, og der er ingen Overbevisning bagved denne Agitation, som gaar ud paa at sige, at det er de andre Partier, der ønsker Valg, men Ministeriet, der søger at forhale det. Nej, det er det ikke, men det er jo klart, at Valget kan ikke komme til at foregaa, før Grundlovsændringen er vedtaget, thi vi kan dog virkelig ikke have først et Folketingsvalg og saa to Folketings- og Landstingsvalg og Folkeafstemning og muligvis to Folkeafstemninger gaaende her i denne Tid, hvor vi samtidig skal have den store nationale Afstemning nede i Slesvig. I den Tale er der aldeles ingen Rimelighed, og Vælgerne lytter saamænd heller ikke efter den; de Partier, der herinde fra og paa Folkemøder søger at gøre sig til Talsmænd for den Opfattelse, at Ministeriet skulde klæbe ved Taburetterne og ønske, at der ikke blev Valg, for at forlænge sit Liv som Mini-